

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
II. évfolyam 4. szám 1995. június - július

Az Oltáriszentség: Jézus Krisztus ajándéka

Mégpedig a legnagyobb ajándék. Annak ellenére, hogy Jézus mindenható volt, ennél nagyobbat adni nem tudott; annak ellenére, hogy Jézus végtelenül bölcs volt, ennél fenségesebbet, magasztosabbat ő sem tudott adni, mert hiszen Jézus az Oltáriszentségben saját magát adta nekünk, rendelkezésünkre bocsátotta magát, ezzel kezünkbe adta az élet és szentség forrását. Szolgálatunkra és rendelkezésünkre bocsátotta magát. Jézus Krisztus, a második isteni személy először emberré lett, emberként élt köztünk, elvégezte a megváltás szent művét, feláldozta magát értünk a kereszten, — ezután pedig szentség lett, szentség módjára maradt közöttünk, odaadta magát nekünk hogy vele tápláljuk lelkünket, hogy örök életünk legyen.

Az utolsó vacsorán Jézus Krisztus a legnagyobb szeretettől indítatva — hisz az Oltáriszentségben együtt látjuk, egyesülve látjuk azt a szeretetet, amellyel közénk jött, azzal a szeretettel, amely feláldozta magát értünk a kereszten, — kezébe vette a kenyeret, megtörte, majd tanítványainak adta és így szólt: vegyétek és egyetek ebből, mert ez az én testem, amelyet értetek áldozatul adok. Azután vette a kelyhet, amely tele volt borral, e szavakkal adta tanítványainak: vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, amelyet értetek és mindenkiért áldozatul kiontok a bűnök bocsánatára. Majd hozzátette: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Így történt az Oltáriszentség alapítása.

Az Oltáriszentség titka

Az Oltáriszentség hitünk szent titka. Nekünk ezt jelenti. A szentmisében az átváltoztatás szavaira a kenyér és a bor lényege átváltozik Jézus testévé és vérévé, azaz többé már nem kenyér és bor, hanem Jézus teste és vére, lelke, embersége, istensége, azaz a föltámadt és megdicsőült Krisztus és pedig; valóságosan és lényege szerint, egészen és osztatlanul, szentségi módon, azaz nem látható, nem érezhető, nem tapasztalható formában, hanem a szentség színében. Számunkra titok marad, csak

hittel ragadható meg. Ezért az Oltáriszentség kifejezetten a hit szentsége.

Az Oltáriszentség célja

Mi a célja és a rendeltetése az Oltáriszentségnek? Jézus azért adta az Oltáriszentséget, hogy a kenyér és a bor színe alatt megújítsa a kereszttáldozatot, hogy feláldozza magát értünk a mennyei Atyának a kenyér és bor színében, hogy a kenyér és bor színében lelkünk tápláléka legyen és hogy a kenyér és bor színében mindig közöttünk maradjon. Azért rendelte Jézus az Oltáriszentséget, hogy legyen szentmisénk, hogy áldozni tudjunk és hogy közöttünk maradjon.

Jézus Krisztus az Oltáriszentségben egészen nekünk adja magát: testét, lelkét, emberségét, istenségét, szeretetét, kegyelmét, az Atya szeretetét, a Szentlélek közösségét, az örök életet. Minden, ami az enyém, a tiétek. Ebből két fontos következmény fakad: aki szereti Jézust, szívesen jön szentmisére, gyakran

áldozik. A másik pedig: Krisztus az Oltáriszentség által adta nekünk magát. Mi is az Oltáriszentség által adjuk át magunkat Krisztusnak. A szentmisében életünk Krisztussal együtt Istennek szentelt áldozat lesz, szent közösségbe jutunk az Atyával. A szentáldozásban Krisztusnak adjuk testünket, lelkünket, rábizzuk életünket, sorsunkat, jövőnket. Jézus teste, amelyet magunkhoz veszünk, átalakítja a mi életünket, saját magához tesz hasonlóvá bennünket, úgy is mondhatjuk: Krisztust öltjük magunkra. A szentáldozásban miénk lesz az Isten, mi pedig Istené leszünk. Így lesz az Oltáriszentség a mi életünk vezére. Benne és általa Jézus nemcsak velünk van, köztünk van, hanem lát bennünket, bennünk van, szeret bennünket és megsegít bennünket és elvezet minket az Atya országába és ott nekünk adja az örök élet boldogságát.

Amen.

Dr. Szabó Gyula
plébános

A teológiai tanfolyamról

(Ez a tájékoztató annak a riportnak a folytatása — egységes szöveggé szerkesztve —, amelyet az elmúlt év végén készítettem dr. Szabó Gyula plébános úrral /"Ünnepi Harangszó" I.évf./6.szám/. Ezért a cikk a teológiai tanfolyam működését kissé az ő "szemüvegén keresztül", nem minden részletre kiterjedően mutatja be.)

Egyházmegyénkben a teológiai képzés 1988-ban indult, amikor már szabadabban lehetett mozogni. Konkoly püspök úr hirdette meg Szombathelyen az első tanfolyamot. A cél az volt, hogy azokat, akik erre belső indítást éreznek, és képességeik, vallásos életük arra alkalmassá tenné őket, megfelelően felkészítsék az Ige liturgiája, a hitoktatás és a plébániai munkák végzésére. Meglepő volt, hogy a várt 25-30 helyett annyian akartak tanulni, hogy 50 főnél le kellett állítani a jelentkezést. A következő évben Egerszegen indult tanfolyam.

A hallgatók "első generációja" volt a "köcsög tejszín"; Igeliturgia végzésére, áldoztatásra, szentségimádásra, mindenre általánosan alkalmas emberek ők, akik belső hozzáállásukat neveltetésük és eddigi előéletük következményeként készer hozták magukkal.

Egerszegen sok hozzájuk hasonló lelkipásztori munkatársra lenne szükség. A meglévők három éve végzik csodálatos munkájukat. Nélkülük az égvilágon semmi nem menne, összeomlana minden, az áldozás félóráig elnyúlna. Azokban a falvakban, ahol nincs mindig mise, általuk biztosítható a vasárnapi istentisztelet. A hívek befogadták, várják őket, örülnek jövetelüknek.

A "második generáció" jórészt tanítókból állt. A plébánosokban az a gondolat fogalmazódott meg, hogy jobb, ha nem egy főállású hitoktató végzi a hittan tanítását, hanem több — az iskolában tanító — pedagógus, akik megfelelő képzés után, óráikat leadva, maguk tanítanak gyerekeiket hittanra. (Kérdés, hogy ezt engedélyezik-e.) A tanfolyamra járók tehát pedagógilag képzett emberek, akik vagy már tanítanak hittant vagy készülnek arra, hogy átvegyék a hittan tanítását.

Dr. Szabó Gyula plébános úr mind Szombathelyen, mind Egerszegen a dogmatikát, a liturgiát, liturgikát és a lelki élet-aszketika-misztikát tanítja. (A liturgia: szentségtan, a liturgika: szertartástan; hogyan kell keresztelni, bűnbánatot tartani, imádkozni, stb. tanulmányozása).

A dogmatika nehéz tárgy, igényel némi előképzettséget is, és manapság mintha kevésbé lennének rá fogékonyak az emberek. Kérdés, mennyire szükséges a dogmatika a vallásos élethez? Manapság több nemzedék felnőtt, amelynek nem volt megfelelő a hittani képzettsége, mégis vallásos,

ez igaz, de ahhoz, hogy a hitünket tovább adjuk, ahhoz a dogmatika tanítása elengedhetetlen. A dogmatika szól Istenről, teremtésről, bűnről, megváltásról, Egyházzól, erkölcsről és a végső dolgokról. Ha szilárdan akarunk állni a világban, ezeknek ismeretére szükségünk van.

A dogmatikának nem az a feladata, hogy új dolgokat találjon ki, hanem az, hogy "leüljön, és megnézze, mi van a tarisznyában", tehát az isteni kinyilatkoztatásból találjon választ hitünk kérdéseire.

A tananyagot a püspök úr kérése szerint több évfolyamra előre összeállították, sőt az előadók előre leadták a tananyagot sokszorosításra, s azt az előadásokon mindenki megkapta. Így most már kész jegyzetek vannak, amelyből bárki felkészülhet félévi vizsgáira.

Reméljük, hogy az idő múltával nem csappan sem a tanárok, sem a "diákok" lelkesedése, és egyre többen vállalnak részt képzett laikusként egyházközségünk életében és a hívek lelki felkészítésében.

Marx Mária

Fekete Ágnes főállású hitoktatóként dolgozik a város különböző általános iskoláiban. Külföldi tanulmányairól beszélgetünk:

— *Hol is jártál Ági?*

— Kilenc hónapot töltöttem Belgiumban, Bruggeben. Egy nemzetközi tanfolyamon vettem részt, amelyet — mint később kiderült — főleg a harmadik világból jött papoknak, apácáknak szerveztek, és persze laikusoknak is. Ez tulajdonképpen a francia lille-i katolikus egyetem kihelyezett tagozata, és a tanfolyam az "INSTITUT INTERNATIONAL GAUDIUM ET SPES" nevet viselte.

— *Hogy kerültél te oda?*

— A szombathelyi egyházmegye kapta a lehetőséget két fő részvételére. A tanfolyam és az ellátás ingyenes volt, csak az útiköltséget kellett nekünk állni. Az egyetlen problémám az volt, hogy nem beszéltem franciául. Így az indulás előtti pár hónap nyelvtanulással tel.

— *Milyen összetételű volt a csoportotok?*

— Amikor megérkeztünk, és elolvastam a névsort, nagyon meglepődtem, hogy szinte mindenki afrikai és dél-amerikai: papok és apácák. Volt köztünk egy 60 éves diakónus, aztán két lengyel, egyikük afrikai misszionárius. Végül mondhatom, nagyon kellemes, szinte családias hangulat alakult ki köztünk.

— *Hogyan teltek a napjaid?*

— Az első három hét nyelvtanulás után teológiai előadásokat hallgattunk. Négyyszer egy hetet Lille-ben töltöttünk. En öt apacánál laktam egy nagy házban a város szélén, és naponta jártam be az egyetemre. Hetvégeken

kirándultunk. Jártam az apácákkal Lisieux-ben. Gyönyörű kegyhely. Aztán tartottunk bemutató esteket is, ahol nemcsak az adott országot, kultúrát ismerhettük meg, hanem sokat megtudtunk egymás munkájáról is. Egy madagaszkári pap például naponta gyalog járja be a több km-es körzetét.

— *Mivel zárult a tanfolyam?*

— Egy 40-50 oldalas dolgozatot írtam magyarul "Bevezetés az Újszövetségbe" címmel, amiből készíteni kellett egy francia nyelvű kivonatot is. De talán nem is a tanulás jelentette nekem a legtöbbet, hanem az emberi kapcsolatok. Az afrikaiak nagyon közvetlenek. Az igazi, egyszerű melegséget öbennük találtam meg. Kitágult a világ egy kicsit azzal, hogy a különböző földrészek általunk közelebb jöttek egymáshoz.

— *Legnagyobb élményed?*

— Amikor vége volt a tanfolyamnak, néhány plébánia felajánlotta, hogy egy csoporttal elmehetnénk Lourdes-ba. Ez egy fantasztikus élmény volt! Megkoronázta az egész kint töltött időt. A csoport fiatalokból állt, akik betegeket kísértek. Azért fizettek be az öt napra, hogy a betegeket segítsék, ápolják. És ezt minden évben megteszik! Talán ez a legnagyobb csoda Lourdes-ban; az erő, amivel az ember feltöltődik. Ha úgy vesszük, ott minden nap csoda történik!

— Kivánom, hogy ez az erő segítse további munkádat!

Ruisz Rita

Lourdes 1995. április 27 - május 5. Zárandoklat

Egy zárandokútra eljutni mindig nagy élmény, kétszeresen is az olyan ember számára, aki mozgásában korlátozott. *Horváth Ákos*sal beszélgetek nemrég átélt élményeiről.

— *Hogyan értesültél arról, hogy a Máltai Lovagrend Magyarországi Delegációja zárandoklatot szervez Lourdes-ba?*

— Régóta élt bennem a vágy, hogy egyszer eljuszak oda. Aztán édesanyám a tv-ben látott egy riportot, amelyben arról volt szó, hogy mozgássérülteknek zárandoklatot szerveznek, és erre jelentkeztünk.

— *Mi történt ezután?*

— Egy kérdőív kitöltése után kiválasztottak 14 jelentkezőt, majd Budapesten a Szt. Péter-Pál Plébánián találkoztunk későbbi segítőkkel, akiket a betegek állapotának megfelelően választottak ki. Az én kísérőm Csapody Pál lett. Az ő közreműködése tette lehetővé, hogy édesanyám mentesüljön a mindennapi feladatok alól.

— *Hogyan zajlott maga az út, és milyenek voltak az ottani programok?*

— Április 27-én találkoztunk a Keleti pályaudvarnál, majd úti áldás után indult a 45 fős magyar csoport Bécsbe, ahol az osztrák zárandokok csatlakoztak hozzánk. Svájcban kapcsolták a szerelvényhez a német és svájci résztvevők kocsiját. Így érkeztünk meg Lourdes-ba 29-én délelőtt. A magyar zárandokok vezetője Legeza László, a lelki vezetők Matolcsy Kálmán és Nárai János atyák voltak. A szállás elfoglalása után került sor a hivatalos

nemzetközi megnyitóra a X. Pius Bazilikában. A napi programok pontos menetrend szerint zajlottak. Délelőttönként szentmise, ebéd után csendes pihenő, majd este körmenet.

— *Lelki vonatkozásban mit jelentett számodra a zárandoklat?*

— Jó volt megtapasztalni mások hitét, jó volt látni és érezni, hogy vannak még olyan emberek, akik önzetlenül, végtelen türelemmel és odaadással segítenek másokon. Olyan találkozás volt ez, aminek gyümölcsei majd később érnek be. Az ember elfelejtette saját problémáját, megtanult jobban alkalmazkodni, türelmesebb lenni. A reggeli és esti elmélkedések alkalmasak voltak a feltöltődésre, a hitben való megerősödéssre. Volt valami különös varázsa annak, ahogy annyi ember együtt imádkozott.

— *Több látványos gyógyulásról lehetett hallani már. Te hiszel-e bennük?*

— Istennél semmi sem lehetetlen! Természetesen a csodát kieroszakolni nem lehet, kémi azonban kell. Sok függ attól is, hogy mit várok el. Azért nagyon jó volt látni azt a helyet, ahol már történt gyógyulás. El kell fogadni azt az állapotot, amit a Gondviselés ránk szabott, de a reményt nem szabad feladni soha. Nemsokára lesz Budapesten egy "utótalálkozó" a zárandoklat résztvevőinek, szeretnék oda is elmenni.

Miközben az édesanyja — Klári néni — az ajtóhoz kísér, megerősíti mindazt, amit Ákos elmondott. Úgy érzem, két boldog ember tért haza a nagy útról.

Hornung Tamásné

Pózva, Ságod

Pózva Zala megye kicsi, de régi települései közé tartozik. A település neve már az 1255-ös év feljegyzéseiben megtalálható.

Pózva kezdetben a zalaszentiváni plébániához tartozott. 1761-ben a veszprémi egyházmegye püspöke újjászervezi a török hódoltság alatt megszünt szentiváni plébániát, és más községek mellett ekkor csatolják hozzá Pózvát is. Ezzel kezdetét vette a Zalaszentivánhoz való tartozás, amely 1972. decemberéig tartott.

Pózvát közigazgatásilag 1963. január 1-vel csatolták Zalaegerszeg városhoz, majd tíz évvel később, 1973. január 1-vel a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániához. Körmendy Lajos, volt zalaszentiváni plébános szervező munkája és Pózva lakosságának hathatós anyagi és közmunka hozzájárulása révén 1924. évben épült községünkben az általános iskola, majd egy év múlva a harangtorony is elkészült, melyet 1925. december 8-án szenteltek fel.

Az iskolát 1948-ban államosították, melyben a tanítás a '60-as évek végéig folyt, és körzetesítés miatt szűnt meg. Ezt követően az épület különféle, de nem oktatási célt szolgált. Állaga évről évre romlott. A helyzet tarthatatlanságát látva Pózva három nemes lelkű vállalkozója alapítványt létesített, egyebek mellett a volt iskolaépület megmentésére, melyhez a lakosság többsége is csatlakozott.

Ságod iskoláját, amely magában foglalja a kápolnát, még 1928-ban Mindszenty József apátplébános építtette. Az iskola a falu közepén található. Az épületen belül az osztálytermek négyszárnyú, csuklós ajtókkal vannak leválasztva, ezek többek között falugyűlések, bálók, stb. rendezésére is lehetőséget ad.

Ugyanilyen ajtók kinyitásával tárul fel a terem déli végében a kápolna, melynek centrumában a Szűzanya szobra van, mögötte barokkos festés, illetve az egyik oldalfalon a 7 szentség van megfestve. Alkotója a '60-as évek elején Klamfár János festőművész atya, "segédje" Vendrő György címzetes jáki apát. A falakon az idő nem múlt el nyomtalanul, repedések, korom és koszfolatok váltakoznak, alapos újrafestést igényelne.

Emlékezetes esemény volt Ságodnak is 1948, a Mária Kongregáció éve. A kápolnának a háború végéig volt énekara, leányegylete, tartottak vöröskeresztes tanfolyamokat is. Ez időben Németh Károly volt a lelkipásztor és Szvér István a káplán. Nagy tisztelettel és szeretettel emlékeznek az idősebbek Galambos Miklós apátplébánosra, akit a Rákosi-diktatúrában megkínóztak, valamint Mindszenty József apátplébánosra, aki a nagy hóban

Az épületben a tényleges munka 1994. évben megkezdődött, amikor is az épület belső felújítása megtörtént, azzal a megegyezéssel, hogy annak egy helyiségét egyházi szertartások céljára alakítják ki. Ehhez biztosítást és támogatást nyújtott a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia is.

A felújított helyiségben 1994. december 11-én volt az első szentmise, melyen Pózva lakói igen nagy számban vettek részt. Ezt követően minden hónap harmadik vasárnapján szentmisét, a közbeeső vasárnapokon pedig igeliturgiát tartanak. Szentmisét az ezt megelőző ötven évben — 1956. decemberét kivéve — községünkben nem tartottak, így e lehetőség érthetően a hívők nagy tetszését váltotta ki. 1993-ban lakossági adományokból a harangtorony korszerűsítése és felújítása is megtörtént. Így a harang ma már nemcsak a temetésekkor szól, hanem a rendszeres déli és esti harangozást, illetve vasárnaponként a szentmisére szóló hívást is szolgálja.

A "Pózáért Alapítvány" célkitűzései között szerepel továbbá még olyan közcélú feladatok megoldása is, mint a közterek gondozása, a rászorultak megsegítése, a köztemető villamosítása, tereprendezéssel új sírkert kialakítása, bekerítése és gondozása.

Tóth László

gyalog érkezett a beteghez. Azon időkben rendszeresek voltak az éjszakai engesztelések, évente egyszer 2-3 napos misszió volt, melyet szerzetesek tartottak. Minden harmadik vasárnap volt szentmise Ságodban, a többi vasárnap a hívek Zalaegerszegre jártak, az odavezető utat miseútnak nevezték. Jelenleg is a hónap minden 3. vasárnapján van szentmise a kápolnában, a többi vasárnapon pedig igeliturgia. A kezdési időpont mindkét esetben fél tizenegy. Sajnos a termeket öszenyitni nem kell a 25-40 főnek, kik eljönnek az Isten hajlékába.

Az iskola két éve szűnt meg, így az épületben télen sincs fűtés, ezért néha "farkasordító" a hideg. A falu, illetve városrész világháborús áldozatai emlékművének elkészítése régóta húzódik, ez fájdalommal tölti el a tősgyökeres ságodiakat, egyben nehezményezik is, hogy a vízvezeték, óvoda, sportpálya, öregek napközi otthona és a ravatalozó még a tanácsi "világban" el tudott készülni, az emlékmű pedig azóta sem.

A kápolna búcsúja szeptember 12-e: Mária neve napja.

Sebők Irén és Mester Teréz
(Szerk.: Erőss Antal)

Nepomuki Szent János

A katolikus naptár szerint május 16-a Nepomuki Szent János ünnepe. Az ő alakját idézi a templomunk déli oldalán lévő középső oltárkép — Cimbal alkotása. A freskó néhány évtizeddel azután készült, hogy ennek a barokk korban oly népszerű közép-európai szentnek a szenttéavatási eljárása 1729-ben befejeződött.

János 1350-ben született Pomuk (ma Nepomuk) helységben Dél-Csehországban szegény szülők gyermekeként. Alacsony származása ellenére gyors egyházi karriert futott be: IV. Vencel király feleségének gyóntatója lett. A hagyomány szerint az uralkodó egy sikertelen merénylet után bizalmatlanná vált a környezetével szemben, és Jánostól próbálta meg kitudni a királyné titkait. A legenda másik változata szerint Vencel féltékenységében fordult felesége legbizalmasabb papjához. Ő azonban visszautasította a kérést: nem volt hajlandó a gyónási titok megsértésére. A király ezért börtönbe záratta, és szörnyű kínzások után 1393-ban a Moldvába fojtatta. A prágai Szent Vid-székesegyházban temették el. Ezt a — halála utáni időkben — elterjedt történetet a korabeli írott források nem említik; a pap kivégzését

az uralkodóval támadt politikai-jogi nézeteltéréseknek tulajdonítják. Mégis a köztudatba Nepomuki Szent János mint a gyónási titok mártírja vonult be. Gyakran látható a szobra hidakon (pl. a prágai Károly-hídon).

FOTO: Kincses István

Cimbal festményén a szent illuzionisztikusan megoldott környezetben látható, amint éppen a Szentírás fölé hajol.

Különös, hogy ez a békésnek mondható jelenet — amit angyalok, felhők és a barokk freskófestészet más kellékei népesítenek be — mintha tudatosan kerülne a főhős mártírhalálának drámai momentumait.

Ezekre mindössze a festmény egy szinte jelentéktelen kis részlete utal a kép jobb szélén, ahol a háttér alkotó architektúrát egy boltív áttöri, és ezen a kis nyíláson keresztül pillanthatja meg a néző, amint Jánost a hídról a folyóba vetik. A festő itt megismétli a főfigurát, de egészen kicsiben — vázlatosan —, szinte jelzésszerűen. Az időben egymás után következő

események egy képen való ábrázolása a reneszánsz előtti festészet hagyományait idézi.

Frimmel Gyula

A Karitás Szervezet kérése:

Szeretettel várjuk azoknak a segítőkész Híveknek a segítségét, akik biciklit tudnak felajánlani iskolás korú gyermekek részére!

Kérjük, a Mária Magdolna Plébánián jelentkezzenek!

Kárpátaljai gyerekek a "Mindszenty"-ben

A Mindszenty József Általános Iskola valamennyi diákja január óta várta, hogy megérkezzenek azok a kis magyar gyerekek, akiket egy határ elválaszt tőlünk. Mercedesz nővér kedves ötlete által valamennyi kisdíák részt vállalt önkéntes adományával a vendéglátás költségeiből. Nap mint nap egy dobozba gyűjtötték a csokira, rágóra, egyéb édességre kapott pénzt. A gyermekek boldog izgalommal számolgatták a sok aprót. Jó volt tapasztalni, mennyire akartak segíteni.

A vendég mindig kedves, hát még ha gyermek! Illendő szeretettel fogadni! Így gondolták azok a "mindszenty" családok, akik otthonukba fogadták a két hétre hozzánk érkező 44 kárpátaljai kisgyereket.

Május 9-én este izgatott szülők, tanítók várták a kis vendégeket, s igazi családtagként ölelték magukhoz a megszeppent, fáradt lurkókat. Vitték is "haza" gyorsan, s dugták volna ágyba őket, ám a megszorodott család ifjú tagjai azonnal ismerkedni kezdtek. Annál is inkább, mert szinte azonos korú gyerekeket sikerült a fogadó családoknál elhelyezni. Ha van egy szelet kenyered, törd ketté, s már ketten nem fogtok éhezni. E gesztus, e gondolat ott él minden igaz, keresztény család erkölcsi kódexében. S hogy mennyire így van, az elmúlt két hét eseményei bizonyították. A vendégekről hamar kiderült, gyönyörű szép izes magyarsággal beszélő, igazi gyerekek. Ruhájuk csomagból való, amit többnyire hittanórán vagy a parókián kaptak az utazás kedvéért.

A Beregszászból, Gutról, Csetfalváról, Nagybégányból való jövevényeket a tanító nénik és a kedves nővérek szerető gondoskodással vették körül. Az iskolaorvosnak is akadt dolga: két kisgyermek is betegen érkezett. Nem a hosszú út vagy a megfázás, inkább a vitaminhiány, a gyerekek számára nagyon fontos egészséges táplálkozás nélkülözése volt a betegség kiváltó oka. Hamarosan megtudtuk, hogy a finom menza koszt azért nem fogy el a tányérakról, mert nem ízlik, hanem azért, mert nem ismerik ezeket az ételeket. Főleg krumplit, káposztát, babot esznek. Sőt a harmadikos Pisti délben egyáltalán nem ebédelt, mondván: ő csak kétszer eszik, reggel és este. Bizony, kicsinyke is a lelkem!

Nos, nem kellett biztatni a magyar anyákat, etették őket jószívvvel a gyerekeket az övéikkel együtt. Mennyi barátság szövődött! Mennyi mosoly fakadt, mennyi örömkönny hullott a két hétben, azt csak a jó Isten tudná megmondani!

A tanulás mellett az osztályok gondoskodtak kis pájtásaik szórakozásáról. Közös mozilátogatás,

bábelőadás, videózás, társasjáték, foci, babázás, éneklés során szövődtek a barátságok.

A másodikosok a könyvtárat is meglátogatták. A Kilián és az Öveges iskolában pedig focimérkőzések voltak. A harmadikosok a Kis-Balaton nevezetességeivel ismerkedtek, majd Keszthelyen a Festetics-kastélyban gyönyörködtek. A negyedikeseket a Kilián iskola azonos korú diákjai hívták meg osztálykirándulásukra. Így jutottak el Sümegre, Tapolcára és a Balatonra.

Rugovics Livia tanárnő Kárpátaljáról származik. Ő valamennyi kis földijét vendégül látta a McDonaldsban. A kis zászlós, léggömbös csapat vidáman fényképezkedett e nagy esemény után. A csoport közösen látogatott el a Vízműhöz, ahol igazán sok csokoládét "zsákmányoltak" okos feleleteik révén. A Sportcsarnok is nagyon tetszett, de leginkább kívülről, mert a hinták és a mászókák csábító hívogatásának nem lehetett ellenállni.

A hétvége a családoké volt. Mint megtudtuk, igazán változatos programok, kirándulások tették emlékeztetéssé a családi napokat.

Az ünneplésből is kijutott. A harmadikosok május 14-én Jézust fogadták szívükbe. Az elsőáldozás ünnepi perceit, az utána következő reggelizés örömét, a család ünneplését a kis vendégek is élvezték.

Amíg a gyerekek tanultak, játszottak, kísérő tanáraik sem unatkoztak. Az ő programjaikról is gondoskodtunk. Simonné Elek Gyöngyi Pannonhalmára, Győrbe, Veszprémbe is eljutott. Mint mondta, az ő tantervükben Magyarország fehér folt volt. Most boldogan ismerkedik. Szülők, pedagógusok, akiknek nem jutott gyermek, a felnőttek szórakoztatásában segítettek.

Köszönet a Gombás Étteremnek a finom vacsoraért, a színháznak, a mozinak, a VMK-nak a belépőjegyért, a könyvtáraknak a könyvekért, kazettákért, Méhes Ferencnének a kirándulásért, a Vízműnek a látnivalókért és a csokoládéért, Bérces Sándornének a városnézésért és a múzeumlátogatásért, Sz. F-éknek az Egerváron töltött szép napért, Baloghéknak a gyertyafényes vacsoraért, Rugovicséknak a finom ebédért!

Köszönet mindenkinek, aki ajándékkal, ruhaneművel, cipővel ellátta ezeket a gyerekeket és rajtuk keresztül családjaikat!

A legszebbet, legjobbat tudom csak kívánni: az Isten fizesse meg!

Pejkó Zsuzsanna
igazgatóhelyettes

GYÖRGY ATTILA

Virág a napsugárban (— Az áldozás kegyelme —)

— részlet —

Bizonyára közületek is sokan szeretik a virágokat. Ismeritek a közmondást is: "Aki a virágot szereti — rossz ember nem lehet." Én azonban most egy olyan virágról akarok beszélni nektek, amely szebb és értékesebb a föld minden virágánál. Ez a virág nem más, mint a ti lelketek, melyet a Jóisten teremtett. Minden más virág elhervad és elpusztul, a ti lelketek azonban halhatatlan. De ennek is szüksége van napsugárra, akárcsak a kerti virágoknak. No persze a mi lelkünk virágának nem arra a napra van szüksége, amelyet reggel fölkelni és este lenyugodni látunk. A mi lelkünk napja az Úr Jézus Krisztus a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Nektek is úgy kell tehát cselekednetek, mint a kis Mártikának! Helyeztétek fényszomjas lelketeket Jézus közelébe. Nyáron mindenki szeret napfürdőzni. De erre nemcsak a testünknek, hanem a lelkünknek is szüksége van. Ezért, ha a templom felé jártok,

nézzetek be néhány percre a templomba, ahol Jézus reátok vár, hogy megfürdesse lelketeket szeretetének napsugarában.

Így cselekedett az a néger fiúcska is, akit gyakran lehetett látni, amint az oltár előtt térdelt. Egyszer a missziós atya megkérdezte tőle:

— Mit imádkozol?

A kisfiú így válaszolt:

— A nap felé fordítom a lelkemet.

De ha már ilyen nagy lelki haszonnal jár a templomlátogatás, még jobb a szentáldozásban szívünkbe fogadni Jézust, lelkünk napját. Aki áldozik, annak a lelkét elárasztja Jézus szívének fénye és melege. Ó, ha látnátok, milyen szép lesz az ember lelke, midőn magához veszi az Úr Jézust! Minden szentáldozás által egyre szebb lesz a lelketek és jutalmul a mennyországot fogjátok megnyerni.

Áldozás előtti és utáni ima:

Úgy szeretném, édes Jézus, ha vendégem lennél,
Kis szívemben, hajlékomban szépen megpihennél.

Enyém lettél, tied lettem,
Holtig híven élünk ketten,
Bezárlok a szívembe.
De a kulcsot elvesztettem,
Nem lelem meg soha többé,
Lakj hát bennem mindörökké.

Gyerekszaj:

Milyen jó a Mennyei Atyának! Sohasem unatkozik, mert mindig minket kell figyelnie. Én meg mennyit unatkozom — mondja a 6 éves Jankó.

Ugrórejtvény:

T	E	I	L	Á	M	A	S
K	Ó	L	C	E	K	E	V

Betűrejtvény:

TE	TE	TE	TE	TE
sze				

Az előző szám helyes megfejtése:**Ki mondta Jézusról?**

1. Pilátus (Jn 19,5); 2. A megtért jobb lator a keresztfán (Lk 23,41); 3. Szolgák (Jn 7,46); 4. Péter (Mt 16,16); 5. Tamás (Jn 20,28) 6. Százados (Mt 27,54)

Ki ő?

1. Tamás (Jn 20,25); 2. Arimateai József (Mt 27,57); 3. Kaifás (Mt 26,66); 4. János (Jn 19,27)

Könyvjutalomban részesültek: Bréda József,
Bréda Viktória, Méhes Julianna, Méhes Katalin
(Jutalmukat postán küldjük el!)

Címünk: "Ünnepi Harangszó"
Szerkesztősége
8901 Zalaegerszeg Pf.: 91.

A könyveket Jász Lajosné ajánlotta fel, Isten fizesse meg többszörösen áldozatát!

A Mindszenty József Általános Iskola német nyelvből és matematikából nyári **tanfolyamot szervez.**

Németből: 3 hetes tanfolyamokat heti 4x3 — összesen 36 órában — kezdő, középhaladó és haladó; 6 hetest — összesen 72 órában — haladó (8-12 fős) csoportoknak (a haladót középfokú nyelvvizsgára készülőknek).

Részvételi díj: a jelentkezési létszámtól függően
36 óra esetén: 6.000-9.000 Ft/fő,
72 óra esetén: 12.000-18.000 Ft/fő

Választható időpontok: 1995. július 3-21. (3 hét),
július 24.-aug. 12. (3 hét), július 3-aug. 12. (6 hét).

Matematikából: középiskolára előkészítő tanfolyam indul 1995. augusztus 7-től 18-ig 10x3 órában, 8-10 fős csoportokban azoknak a tanulóknak, akik 1995. szeptemberében kezdik meg középiskolai tanulmányaikat.

Részvételi díj: 5.000 Ft/fő.

Jelentkezni 1995. június 26-ig lehet a Mindszenty iskola igazgatónővérénél, Kertész Ilonánál (Tel.: 310-195) vagy Eiler Ferencnél, aki a Ságvári Endre Gimnázium némettanára (Tel.: 315-894, 311-145) vagy Csizsár Máriánál, aki a Zrínyi Miklós Gimnázium matematikatanára (Tel.: 311-136, 313-490).

Hittantáborok kezdődnek Káváson:

Időpontok:

1995. június 19-én,

1995. június 26-án és

1995. július 3-án,

és **Perenyében:**

1995. július 10-én.

Hitoktatók és lelkipásztori munkatársak lelkigyakorlata kezdődik Szombathelyen a Katolikus Továbbképző Intézetben **július 21-én.**

Július 23-án lesz a Mária Magdolna Plébániatemplom **búcsúünnepé.** Délelőtt **10⁰⁰ órakor** búcsúi misét mond és ünnepi szentbeszédet tart **Császár István vasszentmihályi újmisé.**

Egyházközségünk lelkigyakorlata Szombathelyen a Katolikus Továbbképző Intézetben **július 28-án** kezdődik.

Az **Ifjúsági Tábor Püspökszentlászlón** lesz **augusztus 3-10-e** között.

A zalaegerszegi Notre Dame Nővérek Mindszenty József Általános Iskola Alapítványának Kuratóriuma **köszönetet mond a kedves Híveknek a Pünkösdi Orgonahangversenyen való szíves részvételükért és nagylelkű adományukért.** Az adomány összege 67.000 Ft volt.

Örömmel vettünk részt a hangversenyen, és hálás köszönetet mondunk még egyszer Tóth György kántor-karnagynak a szervezésért és Kovács Róbertnek, a bécsi Zeneakadémia orgona szakos hallgatójának, Mátyás István orgonistának, Ujvári Zsuzsanna szólóénekesnőnek, valamint a Mindszenty József Kamarakórus tagjainak!

Köszönetnyilvánítás!

Észíton köszönöm meg mindazoknak, akik szívműtétém alkalmából szentmisével, imádsággal, véradással vagy bármilyen módon hozzájárultak felgyógyulásomhoz.

Köszönöm Gaál Sándor főtisztelendő úrnak, hogy sok elfoglaltsága mellett szinte minden nap elhozta hozzám az Oltáriszentséget.

Isten fizessen meg mindazoknak, akik együttéreztek velem néhez belyezetemben!

Ravadics Ferenc

Könyvajánlat

Harsányi Lajos	Fejjel nagyobb mindenkinél
Bálint József SJ	A teremtő munkatársai
Bálint József SJ	Fiatalok világitótornya
Kovács Antal Kallist OFM	Páduai Szent Antal
II. János Pál	Az élet evangéliuma kezd. enciklika
Kocsis Imre	Lukács evangéliuma
Ispánki Béla	Az évszázad pere

A könyvek megvásárolhatók:

Zalaegerszeg, Ady út 58.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna
Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport

Főszerkesztő: Mohos István

Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.

Pf.: 91. 8901 Tel.: 312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés: Galambos Cecília

Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.

Vezető: Györfy Zoltán